

Maaneder af Finansaaret, som allerede er gaaet, idet Løntillæget skal gælde fra den 1. April 1918, og endvidere at de maanedslønnede vil modtage $\frac{1}{48}$ af deres Aarslønning hver Maaned, og at Løntillæget udbetales daglønnede o. s. v. sammen med den egentlige Løn.

Endelig fastslaaes det, at alle Fortolkningsspørgsmaal, som kan opstaa af denne Lov, ikke skal kunne gøres til Genstand for Rettergang, men afgøres af Finansministeren. Det vil være nødvendigt, at alle saadanne Spørgsmaal indbringes for Finansministeren, saa at der kommer en ensartet Afgørelse af dem; men jeg vil sige paa Forhaand, at lige som Tilfældet har været med Fortolkningen af den nugældende Dyrtidstillægslov, hvor lignende Bestemmelser jo findes, vil Finansministeriet lade det være sig magtpaaliggende at afgøre saadanne Spørgsmaal i den humane Aand, i hvilken Loven tænkes givet.

Udgiften ved dette Lovforslag vil være $22\frac{1}{2}$ Mill. Kr. for indeværende Finansaar og for næste Finansaar, i hvilket Loven kun skal gælde for $\frac{3}{4}$ Aar, omtrent 17 Mill. Kr., tilsammen altsaa $39\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men om dette finansielle Resultat af Forslaget skal jeg tillade mig at sige nogle Ord, naar jeg nu har anbefalet det andet Forslag, Forslaget om Dyrtidstillæg for Aaret 1919 m. m., til det høje Ting.

Dette Lovforslag har de samme almindelige Bestemmelser som den nugældende Lov om Dyrtidstillæg af 13. Oktober 1917; det er affattet efter de samme Principper og omfatter de samme Grupper af Personer. Den første Bestemmelse gælder ligesom i Loven af 13. Oktober 1917 et yderligere Dyrtidstillæg for indeværende Aar, idet det bestemmes, at de Personer, der omfattes af Dyrtidstillægslovens Afsnit I, nemlig Statstjenestemænd og dermed ligestillede, saaledes som nu Dyrtidstillægsloven fastslaaer og fortolkes, skal have et yderligere Dyrtidstillæg, som skal udbetales, hvis Loven vedtages i rette Tid, den 15. November, og som skal andrage et Beløb af 120 Kr. til gifte og 80 Kr. til ugifte, men saaledes, at de Personer, hvis Løn ikke overstiger 1 300 Kr., yderligere faar udbetalt henholdsvis 30 og 20 Kr., saaledes at Tillæget for dem gaar op til 150 og 100 Kr. Tjenestemændene havde med Hensyn til Løntillæget stillet det Krav, at der skulde ydes et Tillæg af 35 pCt. til Lønninger indtil 1 500 Kr., det vil sige ikke alene til Lønninger, der var under eller indtil 1 500 Kr., men af de første 1 500 Kr. af alle Lønninger. Mini-

steriet har ikke ment at kunne gaa ind herpaa og det ogsaa af principielle Grunde. Naar man gik til et saadant Løntillæg, maatte man gaa ud fra, at det skulde gælde alle, og at der ikke kunde være nogen særlig Undtagelse for nogle, og dermed var i Virkeligheden Grundlaget for Forslaget bristet. Imidlertid gjordes det stærkt gældende, at netop de lavere og lavest lønnede trængte i høj Grad til en saadan Hjælp af Staten, og derfor valgte man den Udvej at foreslaa, at der ydedes dem et større Dyrtidstillæg end andre. Dette sker altsaa gennem denne Bestemmelse om, at der til Personer med Lønninger indtil 1 300 Kr. ydes et noget større Beløb som yderligere Dyrtidstillæg i indeværende Aar, og den samme Bestemmelse kommer igen, naar man kommer til Dyrtidstillæget for 1919. I øvrigt er dette Lovforslag overensstemmende med den for i Aar gældende Dyrtidstillægslov i Regler og Princip, men, som sagt, her har man anerkendt for de lavest lønnede, at der er et vist Tilværelses-Mindestekrav, som maatte opfyldes. Denne Foranstaltning med det yderligere Dyrtidstillæg vil koste 7 Mill. Kr.; det samme yderligere Dyrtidstillæg kostede i Fjor 5 800 000 Kr., og altsaa er denne Foranstaltning i Aar 1 200 000 Kr. kostbarere — jeg kan naturligvis ikke indestaa for disse Tal med den fuldkomne Nøjagtighed, men jeg tror, at de vil vise sig at være rigtige.

Jeg kommer dernæst til Dyrtidstillæget for 1919 for Statens Tjenestemænd og ligestillede. Dette foreslaas forøget fra i indeværende Aar 600 og 400 Kr. henholdsvis for gifte og ugifte til 720 og 480 Kr. og atter her med den særlige Regel for Lønninger indtil 1 300 Kr., at Dyrtidstillæget for dem gaar op til 750 og 500 Kr. Endvidere er der sket de Ændringer til Fordel for Tjenestemændene, at for det første den Procent, med hvilken man sætter Dyrtidstillæget i Forhold til Lønningen, er forøget fra 60 til 65; det vil altsaa sige, at medens den, der har 1 000 Kr. om Aaret, efter den nugældende Lov kun kunde faa 600 Kr. i Dyrtidstillæg, vil han efter dette Lovforslag kunne faa op til 650 Kr. Men for yderligere at komme de lavest lønnede til Hjælp er saa endvidere fastsat, at man skal have Lov til at tage Lønningstillæget med ved Beregningen, hvorved altsaa den, der med 1 000 Kr. Løn stiger til 1 250 Kr. ved Løntillæget, hvis dette Lovforslag vedtages — og jeg maa jo nu foreløbig ved disse Beregninger gaa ud fra, at det vedtages —, vil kunne faa